

OBSAH:

A. IDENTIFIKAČNÍ ČÁST	2
A.1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	2
A.2 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O STAVBĚ	2
A.2.1 Předmět stavby	2
A.2.2 Rozsah stavby	3
A.2.3 Cíl projektu	3
A.2.4 Historický vývoj sídla a parku	3
A.2.5 Vztah návrhu ke stávající ÚPD	5
A.2.6 Soupis použitých podkladů	5
B. PROJEKTOVÁ ČÁST	5
B.1 POPIS SOUČASNÉHO STAVU	5
B.1.1 Popis současného stavu řešeného území	5
B.1.2 Inventarizace stávající zeleně	6
B.2 KONCEPCE ŘEŠENÍ	7
B.2.1 Stručný popis navrhovaného řešení	7
B.2.2 Kácení a pěstební opatření na stávajících dřevinách	8
B.2.3 Druhové složení výsadeb	8
B.2.4 Zpevněné plochy a mobiliář (neuznatelné náklady)	10
B.2.5 Výkaz výměr	11
B.3 PŘÍPRAVA ÚZEMÍ A TECHNOLOGIE ZAKLÁDÁNÍ VEGETAČNÍCH PRVKŮ	12
B.3.1 Odstranění stávajících vegetačních prvků	12
B.3.1.1 Odstranění stromů	12
B.3.1.2 Odstranění keřů	12
B.3.2 Založení vegetačních prvků	12
B.3.2.1 Příprava půdy	12
B.3.2.2 Výsadba dřevin	12
B.3.2.3 Výsev travníku, hydroosev	14
B.4 NÁSLEDNÁ PÉČE O VEGETAČNÍ PRVKY	14
B.4.1 Následná péče	14
B.4.1.1 Solitérní stromy	14
B.4.1.2 Solitérní keře, skupiny keřů	15
B.4.1.3 Parkový travník	16
B.4.1.4 Luční travník, bylinné podrosty ve skupinách dřevin	16
B.5 – FOTODOKUMENTACE SOUČASNÉHO STAVU	17
C. PŘÍLOHY	19
C.1 – INVENTARIZACE STÁVAJÍCÍCH DŘEVIN	19
C.2 – SEZNAM DŘEVIN KE KÁCENÍ - 1. ETAPA	21
C.3 – SEZNAM DŘEVIN KE KÁCENÍ - 2. ETAPA	22

D. ROZPOČET

A. Identifikační část

A.1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Stavba:	Revitalizace zámeckého parku v Liblíně - část 1
Objednavatel:	Domov sociálních služeb Liblín, p.o. Liblín 1 33141 Kralovice IČO: 48379794 Tel. 371 795 200, 602 100 471 e-mail: kounovsky.petr@dsslublin.cz
Zhotovitel:	FLORSTYL, s.r.o. Havlíčková 1, 686 01 Uh. Hradiště IČO: 607 31 346, DIČ: CZ 60731346 Tel./fax: +420 572 540 496
Projektant:	Ing. Zdeňka Šupková
Stupeň:	projekt
Širší lokalizace stavby:	Kraj: Plzeňský, okres Rokycany, k.ú. Liblín
Vlastníci dotčených parcel:	Plzeňský kraj - vlastnické právo Domov sociálních služeb Liblín, p.o. - hospodaření se svěřeným majetkem kraje seznam parcel: 2/1, 2/3- způsob využití: zeleň, druh pozemku: ostatní plocha, 2/5 - způsob využití: manipulační plocha, druh pozemku: ostatní plocha
Výměra:	cca 4 ha včetně zpevněných ploch plochy zeleně celkem – cca 3,4ha
Datum:	5/2011

A.2 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O STAVBĚ

A.2.1 Předmět stavby

Předmětem stavby je projekt revitalizace zeleně části zámeckého parku v Liblíně, která je ve správě DSS Liblín, p.o., k-ú. Liblín, Plzeňský kraj.

A.2.2 Rozsah stavby

Řešené území zahrnuje park okolo liblínského zámku, který je ve správě DSS Liblín, p.o. Plocha je od okolních pozemků oddělena drátěnými ploty (oddělení od obecní části parku a od soukromých pozemků) nebo zdí (krátký úsek na severní straně směrem ke kostelu).

A.2.3 Cíl projektu

Cílem projektu revitalizace zeleně části parku v Liblíně patřící DSS je obnovení a doplnění funkční, pohledově zajímavé a provozně bezpečné zeleně, která podpoří atraktivitu místa a znovu pozvedne hodnotu tohoto úseku starého parku. Prvním krokem bude plošné provedení pěstebních opatření na vybraných stávajících dřevinách a kácení vybraných jedinců (ve špatném zdravotním stavu, provozně nebezpečných či kompozičně nevhodných). Vzhledem k velkému zásahu do porostu bude kácení rozděleno do dvou etap. V návaznosti na odstranění vybraných dřevin bude provedena výsadba nových stromů, které zvýší životaschopnost parku a vnesou do porostu nyní chybějící zástupce mladé generace dřevin.

Výsadba převážně domácích druhů stromů i keřů zvýší biodiverzitu i výškovou členitost parkových porostů, osázení nyní téměř holého svahu v severní části parku bude mít výrazný protierozní a stabilizační účinek. Nová výsadba, diferenciací travního porostu na luční a parkovou část, podpora rozvoje přirozených travinobylinných společenstev pod korunami vzrostlých stromů i ponechání dvou stromů v podobě torza zvýší potenciál pro přirozený výskyt většího množství rostlinných i živočišných organismů.

A.2.4 Historický vývoj sídla a parku

Obec Liblín

Lokalizace: Plzeňský kraj, okr. Rokycany, pověřená obec Radnice, Liblín; 33 km severovýchodně od Plzně, 24 km severně od Rokycan.

Městys Liblín leží na břehu Berounky, nedaleko jejího soutoku s řekou Střelou. První písemná zmínka o Liblíně pochází z roku 1180, kdy je zmiňována stejnojmenná osada. Ve 13. století je několikrát zmiňován jako majetek kláštera Sv. Jiří v Praze. Okolo roku 1360 byla Karlem IV. nedaleko Liblína zahájena stavba královského hradu Libštejna, který se po dokončení, pravděpodobně v roce 1367, stal správním sídlem širokého okolí, včetně Liblína. Je možné předpokládat, že stavitelem a poté i prvním držitelem se stal pan Oldřich Tista z Hedčan. Na přelomu 14. a 15. století se hrad a zdejší panství stal majetkem starobylého šlechtického rodu Kolovratů, jehož jedna větev převzala název hradu i do svého jména a nadále se její příslušníci psali jako Kolovratové Libštejnští. Za husitských válek byl Liblín právě v souvislosti s útoky na hrad několikrát vypálen. Albrecht Libštejnský z Kolovrat byl dokonce krátký čas prvním mužem v zemi, hned po králi. V polovině 16. století se správa celého panství přenesla do Liblína, kde byla roku 1555 dokončena nová renesanční tvrz (starší tvrz zde již stála). Znovu vybudovaná ves byla potom opět skoro zničena v období Třicetileté války (1618-1648). V té době zůstala v Liblíně pouze tvrz a několik hospodářských budov. Nový rozkvet zaznamenal Liblín na konci 17. století. Tehdy bylo postaveno 25 nových chalup a rekonstruováno panské sídlo. To bylo v letech 1770 – 80 přestavěno na zámek, jehož architektem se stal pravděpodobně Josef Jäger, dvorní stavitel K. B. Ladeboursa. V období, kdy zámek vlastnili Wurmbrandové (Vilém Wurmbrand) byl zámek přestavěn J. Leiperem a získal klasicistní výraz (rekonstrukce probíhala mezi lety 1847-57). Od roku 1857 do roku 1930 panství sedmkrát změnilo majitele, kteří většinou neměli zájem na rozvoji liblínského panství. V roce 1930 koupil dosti zchátralý zámek i velkostatek, kterému patřilo 700 ha lesa, 340 ha polí a dvory Obora, Žíkov a Liblín, akcionář a ředitel čokoládovny Orion v Praze Emil Kučera. Zámek, parky a sochy byly opraveny. Ovšem v roce 1939 byl uvězněn Němci

a v roce 1940 zemřel. Zámek i velkostatek v roce 1940 převzala německá správa, která veškerý starožitný nábytek, vzácné obrazy a porcelán odvezla do Říše. V zámku byl zřízen tzv. „Mutterheim“, domov pro svobodné německé matky.

Již v roce 1945 převzal liblínský zámek stát. V roce 1947 fungoval objekt jako ozdravovna pro děti horníků Středočeských uhelných dolů Kladno.

V letech 1948 až 1949 zde našla místo V rychlém sledu se několikrát změnilo jeho využívání pro různé ozdravné a školící programy. Od roku 1951 je v něm umístěn Ústav sociální péče. Panství samo bylo zestátněno v roce 1948, převzal je Státní statek Rokycany. Po roce 1989 se bývalý velkostatek stal předmětem vleklých majetkoprávních sporů, aby nakonec byl vrácen dědicům posledního předválečného majitele pana Kučery.

V současnosti je zámek ve vlastnictví Plzeňského kraje a sídlí v něm příspěvková organizace Domov sociálních služeb. Větší část parku spadá pod správu DSS, zbylá část parku na západní straně patří obci Liblín.

Zámecký park v Liblíně

Na otiscích stabilního katastru je patrné, že liblínský zámek obklopovala rozlehlá zahrada. V letech 1826-1843 se zahradní úprava rozkládala na pozemku s půdorysem lichoběžníka a byla orientovaná od hospodářských budov k jihu. Zahrada navazovala na zámecké budovy ve třech směrech. Pouze se severu již přiléhaly hospodářské plochy. Zahrada byla pravděpodobně oplocená a okolo plotu vedly cesty. Plochu zahrady ze 2/3 zabíraly komponované porosty dřevin a z 1/3 na jihu ji tvořily polní plochy. Hlavní osa zahrady vedla od severu k jihu, kde se napojovala na jednu z cest a pokračovala do krajiny. Byla lemována oboustrannou alejí pravděpodobně z pyramidálních dřevin.

Zahrada v těsné blízkosti zámku byla členěna do pravidelných obrazců (obdélníky, čtverce) a to následovně:

Směrem od severu při hranici s hospodářskými budovami se v západní části nacházela pravidelná partie členěná do tří velkých obdélníků, které byly dále cestní sítí rozděleny. První obdélník členily dvě na sebe kolmé cesty, které jej rozdělovaly na 4 menší obdélníky. Cestní síť zdůrazňovaly výsadby dřevin. (zřejmě tvarované, možná tu byly květinové záhony, trávnik nebo byliny).

Druhý obdélník protínala centrální osa a dále jej členily křivolaké pěšinky. Zde začínala „anglická krajinářská část“ zahrady, která pokračovala přes další obdélník a zasahovala až k východní hranici zahrady.

Jednalo se o přechodový typ zahrady, kdy jsou některé cesty vedeny v přímých liniích a jiné jsou odvozeny od volné křivky a vinou se mezi porosty. Ve středové části se nacházelo několik palouků.

Krajinářská část zahrady byla zakončena elipsovitým okrajem (vpadlým) osázeným tvarově zajímavými stromy, na který směrem k jihu navazovala partie s výsadbami ovocných dřevin na lučních plochách. Tento ovocný sad protínala pouze podélná hlavní osa s doprovodnou alejí.

Nádvoří zámku bylo upraveno a nacházely se zde dva ledvinovité záhony s výsadbami. Jednalo se o travníkové plochy lemované výsadbami dřevin (asi buxusové plůtky nebo jiná tvarovaná dřevina), ve středu větší plochy byl umístěn kruhový květinový záhon s centrální soliterou. Symetricky jej obklopovaly dva půlkruhové záhony keřů. Směrem od zámku se pak nacházel ještě jeden travníkový ostrůvek, který byl osázen keřovou skupinkou půlkruhového tvaru. Povrch nádvoří a povrchy cest byl mlatový a některé pěšinky v parku byly pravděpodobně zatravněné.

V zahradě zřejmě nebyl žádný vodní prvek.

Pravděpodobně v důsledku majetkoprávních změn a změny politické situace po roce 1918 došlo k redukci rozlohy zámeckého parku, který byl zmenšen zhruba o ¾ své délky. Prakticky celá

jižní část byla rozorána a využívána jako pole. Na leteckém snímku z roku 1952 je patrné, kudy vedly původní hranice zahrady. Jediné co z parkové úpravy zůstalo zachováno byla středová alej, která zahradu protínala v severojižním směru. Na snímku je patrný pouze segment půlkruhového lemu, kterým byl řešen přechod z parkové části k ovocnému sadu.

Je zřetelná také změna dispozice výsadeb na nádvoří, které jsou již řešeny v obdélníkovém rastru (podobně jako nyní). Dále došlo k redukci pravidelné části v severovýchodním rohu zahrady.

*Historické foto průčelí
liblínského zámku*

A.2.5 Vztah návrhu ke stávající ÚPD

Navržené úpravy jsou v souladu s aktuální ÚPD Liblín.

A.2.6 Soupis použitých podkladů

Karel Ferschmann: Obec Liblín - zámecký park. Posouzení zdravotního stavu stromů a návrh konzervačního ošetření, květen 1999 - září 2000

Terénní průzkum a inventarizace zeleně provedená na jaře 2011 firmou Florstyl

Datové servery: www.cuzk.cz, www.mapy.cz

terénní průzkumy a měření, konzultace se zastupitelstvem obce

Data z archivu NPÚ, územního odborného pracoviště v Plzni

B. Projektová část

B.1 POPIS SOUČASNÉHO STAVU

B.1. 1 Popis současného stavu řešeného území

Park, který v současné době obklopuje zámeckou budovu, je komponován v anglickém stylu. Půdorysně je park ploše elipsovitého tvaru a je orientován od západu k východu. Ze severní strany na areál navazuje náves, z východní strany sousedí s rodinnými domky a směrem k jihu zástavba přechází do volného prostranství. Z jižní a západní strany na zámecký park navazuje volné prostranství s málo frekventovanými komunikacemi. Park je v současné době ve vlastnictví dvou subjektů (DSS a obec Liblín). Část 1, která je předmětem tohoto projektu, spadá do správy DSS Liblín, p.o. a zahrnuje asi 70% celkové plochy současné rozlohy historického parku. Do parku této části parku je možné vstoupit zděnou branou od návsi. Park je veřejně přístupný denně v době od 6 do 22 hodin.

Kompozice parku je založena na kontrastu porostu vzrostlých, převážně listnatých, dřevin a volných travníkových ploch. Porosty jsou situovány po odvodu plochy a jejich mírně zvlnění okraje zasahují do volné plochy. Travníkové plochy jsou celistvé bez vtroušených skupinek dřevin.

Kosterními dřevinami jsou lípa srdčitá, javor mléč a jasan ztepilý. Jehličnany zastupují tisy červené, borovice, douglasky, zeravy řasnaté a cypřišky. V nedávné době byly v parku vysazeny smrky pichlavé, jalovce a další jehličnany. Při budování parku byl terén na severní straně navýšen, tak aby větší část rozlohy parku byla na rovině. Důsledkem toho je prudký svah při severní hranici pozemku, který byl částečně zpevněn obvodovým porostem vzrostlých dřevin. V porostech se téměř nevyskytuje keřové patro. V jihovýchodním koutě parku je umístěna plastika Sfingy.

Zhruba v jedné třetině délky (mezi zámeckou budovou a východní hranicí objektu) park protíná odvodňovací strouha, která zajišťuje odtok srážkové vody z polí přiléhajících k objektu od jihu. Koryto strouhy původně nebylo součástí parku, jedná se o přímý kanál, který je v krajinářském parku cizím prvkem. Je široké cca 1 metr a jeho dno je vyloženo kameny. Na jižní straně je strouha přemostěna betonovým můstkem.

Nádvoří zámku je orientováno k západu a je sevřeno bočními křídly budovy. Z prvního patra zámku vede na nádvoří dvouramenné schodiště zdobené kopií Canovova sousoší Tří grácií. Z dobových fotografií (z roku 1925) je patrné, že se na nádvoří zámku nacházela kruhová travnatá plocha s květinovými záhony a stromy tvarovanými hlavovým řezem. V současné době je před zámkem obdélníková úprava, která je kombinací trávníku a květinových (letničkových) záhonů.

V současné době jsou cesty v těsné blízkosti budovy zámku a celé nádvoří před zámkem tvořeny živичným povrchem. Cesty v parku jsou travnaté a výraznější jsou pouze v místech, kde po nich projíždí technika zajišťující údržbu areálu. Park je udržován v rámci provozu DSS.

Ve východní části parku v porostu lip je v současné době poněkud nešťastně deponována biomasa vzniklá při kosení trávy a především pečlivém vyhrabávání listů z pod stromů po celém areálu. Vzhledem k velkému množství toho biologického odpadu vznikají v porostu mohutné vrstvy, které nepůsobí a z funkčního hlediska omezují okolo rostoucí stromy. Odpad je místy nasypán u bází stávajících stromů až do výšky jednoho metru, což pro dlouhodobou existenci dřevin nepřipustné.

Pohyb pěších po východní části řešeného území je znatelný z prošlapů, které směřují od zámku přes dřevěný mostek směrem k soše Sfingy a pak dále do porostu k hromadám biologického odpadu.

B.1.2 Inventarizace stávající zeleně

Na základě terénního průzkumu, který proběhl v únoru 2011, byl aktualizován dendrologický posudek Posouzení zdravotního stavu stromů a návrh konzervačního opatření, zpracovaný K. Ferschmanem v letech 1999-2000 a vypracována nová kompletní inventarizace zeleně. Jednotlivé dřeviny byly znovu posouzeny a na základě jejich aktuálního zdravotního stavu byla u vybraných jedinců navržena příslušná péstební opatření, vybrané dřeviny ve špatném zdravotním stavu byly navrženy ke kácení. Podrobně (na jednotlivé dřeviny) byl zinventarizován i porost v jižní a jihovýchodní části parku, který byl dříve ve výše zmíněném posudku hodnocen pouze zjednodušeně ve formě několika porostních pásů bez lokalizace jednotlivých dřevin.

Část liblínského zámeckého parku, která je ve správě ústavu sociální péče, zahrnuje plochu o velikosti cca 4 ha (včetně zpevněných ploch), na které se v současnosti nachází 510 stromů, 24 keřů, 11 keřových skupin o celkové ploše 220m² a jedna velká skupina pařezin a náletů o ploše přibližně 1200 m². Převážná většina stromů jsou dospělí jedinci ve věkových stádiích 3 a 4. Zastoupení mladých dřevin ve formě nové výsadby je nedostatečné. Co se týká druhového složení, převažují listnaté dřeviny (371 listnatých stromů, 50m² skupin listnatých keřů a pět listnatých soliterních keřů) nad jehličnany (131 jehličnatých stromů, 170m² skupin jehličnatých keřů a 17 soliterních jehličnatých keřů), které se vyskytují převážně v bezprostředním okolí zámecké budovy. Nejvíce zastoupeným rodem je Tilia (272ks), Picea (54ks), Acer (43ks), Thuja (37ks a 12m² keřových skupin), Fraxinus (30ks),

Juniperus (144m² keřových skupin, 9 solitérních keřů). Méně se pak vyskytují rody Pinus (11ks), Quercus (9ks), Chamaecyparis, Betula a Larix (každý 7ks), Carpinus a Abies (6ks). Doplnkově pak Pseudotsuga, Ulmus, Taxus, Prunus, Robinia, Salix.

B.2 KONCEPCE ŘEŠENÍ

B.2.1 Stručný popis navrhovaného řešení

Projektu revitalizace zeleně části parku v Liblíně patřící DSS zahrnuje obnovení a doplnění funkční, pohledově zajímavé a provozně bezpečné zeleně, realizaci pěstebních opatření na vybraných dřevinách a pokácení provozně nebezpečných či nemocných dřevin. Následná výsadba nových dřevin bude provedena v různých partiích parku - ať už přímo u zámku (okrasná keřová výsadba), tak v krajinářské části (výsadba stromů na okrajích či ve stávajících porostech). Celkem bude vysazeno 99 listnatých a 12 jehličnatých stromů a 1882ks keřů.

Nově navržené dřeviny ve východní části parku (dále od zámku) jsou listnaté druhy domácích dřevin (lípy, javory, habry, jasany), na vybraných pohledově exponovaných místech doplněné atraktivnějšími barevnolistými kultivary těchto druhů. Návrh počítá se zachováním charakteru víceméně zapojeného porostu.

V zadní části porostu na východní straně řešeného území se nadále počítá s ukládáním bioodpadu. Pro tento účel jsou zde vymezeny 2 volné prostory mezi dřevinami, jež budou ze strany od pěšího chodníku pohledově odděleny jednoduchou výsadbou domácích listnatých keřů. Skládky budou tak po většinu roku zakryté pohledům návštěvníků a do porostu bude zároveň vnesen prvek keřového podrostu, který se zde v současnosti uplatňuje pouze v omezené míře. Plocha nárostů a náletů v severovýchodní části parku bude proměněna na rozvolněný porost listnatých stromů s přirozeně se vyvíjejícím travinobylinným podrostem.

Svah při severní hranici parku bude zpevněn plošnou výsadbou keřů. Do doby zapojení výsadeb bude na plochách mezi sazenicemi založen travní porost hydroosevem. Pro zachování průhledu na řeku a obec zde bude výsadba nových stromů pouze sporadická.

Jižní a západní partie parku je charakteristická vyšším zastoupením jehličnanů a druhovou pestrostí ve srovnání s téměř monokulturním lipovým porostem na východní straně. Nové výsadby v těchto partiích respektují tyto rozdíly a doplňují porost listnatými i jehličnatými druhy stromů. Bezprostřední okolí zámku je pojato v reprezentativním duchu a doplňuje stávající výsadby především nižšími kvetoucími keři (ružě, tavolníky, mochny, azalky a rododendrony, hortenzie aj.) a střihanými krušpánkovými plůtky. Tůje na jižní straně zámku jsou nahrazeny okrasnými jabloněmi.

S udržováním parkového trávníku se počítá na necelé třetině zelených ploch (v nejbližším okolí zámku a tam, kde se předpokládá větší pohyb pěších a jejich případný pobyt na trávníku - část centrální louky). Nově se bude trávník zakládat na plochách v současnosti bez trvalého travního porostu, převážně podél trasy nového mlatového povrchu. Druhá část louky je pojata jako extenzivní luční trávník s vyšším podílem kvetoucích bylin. Rozdílu mezi oběma typy bude dosaženo odlišnou intenzitou údržby (viz kapitola B 4.1.3. a B 4.1.4). Ostatní plochy v podrostu stromů budou ponechány přirozenému vývoji a budou zde podporována travinobylinná společenstva. Vyhrabání opadaného listí z těchto ploch NENÍ efektivní - vzniká tak pouze velké množství bioodpadu, který je třeba někam uložit, a společenstvo je tak zbytečně ochuzováno o živiny. Přirozeným rozkladem ponechaného listí je na stanovišti zachován přirozených koloběh živin.

Ve východní části parku bude vybudována nová cestní síť s mlatovým povrchem, lavičkami, zpevněnou plochou pro ohniště uprostřed travnaté plochy a okolo sochy Sfingy. Na vybraných místech mlatové cesty budou u okrajů instalovány lavičky pro posezení, na zajímavá místa na okrajích porostu je možné umístit jednoduché sedátka z kmenů pokácených stromů.

B.2.2 Kácení a pěstební opatření na stávajících dřevinách

Odstranění vybraných dřevin má zajistit především provozní bezpečnost této části parku, umožnit rozvoj perspektivnějším dřevinám, popř. vytvořit prostor pro umístění nové výsadby, která je z dlouhodobého hlediska žádoucí pro zachování funkčnosti parku. Vzhledem k předpokládanému výskytu velkého množství organismů vázaných na staré stromy, dutiny a odumírající dřeviny byla u dvou dřevin určených k odstranění doporučena redukce na torzo. U vybraných dřevin na frekventovanějších místech byla navržena stabilizační pěstební opatření především pro zvýšení jejich provozní bezpečnosti či prodloužení životnosti.

Vzhledem k dřívější mnohaleté absenci zásahů v porostu je nynější kácení rozděleno do dvou etap, aby byl zásah pro porost snesitelnější. V první etapě je navrženo k odstranění 95ks stromů (+2 další - redukce na torzo), cca 54ks keřů a 1362 m² keřových skupin, pařezin a náletů. Komentáře k jednotlivým stromům navrženým ke kácení jsou rozepsány v příložené tabulce, u každého jedince je také přiřazen důvod odstranění – pěstební, zdravotní, kompoziční nebo provozní, popř. jejich kombinace. Jedná se o dřeviny ve špatném zdravotním stavu a sníženou provozní bezpečností, které se vyskytují jak podél stávajících pěších tras, tak podél navržených pěších komunikací.

V rámci druhé etapy kácení, která se předpokládá výhledově po 10-15 letech po první etapě, je navrženo ke kácení dalších 23 stromů - v tomto případě jde převážně o jedince ve zhoršeném zdravotním stavu, vyskytující se však uprostřed porostů a tudíž nyní bezprostředně neohrožující návštěvníky parku.

Vzhledem k tomu, že jsou téměř všechny odstraňované stromy více či méně v zápoji ostatních dřevin, je nutné provádět kácení vybraných jedinců s maximální opatrností, aby při něm nedocházelo k poškozování okolních hodnotných dřevin. Ve většině případů je tedy nejvhodnějším způsobem postupné skácení stromu po částech za využití stromolezecké techniky.

Pařezy po vybraných pokácených dřevinách budou odfrézovány, jáma po pařezu zasypána kvalitní zeminou a terén srovnán. V místech, kde nebude pařez provozně překážet, bude pouze seříznut nad zemí a ponechán (pařezy k frézování - viz výkres kácení).

B.2.3 Druhovité složení výsadeb

Druhovité složení nových výsadeb se odvíjí od partie, ve které bude rostlina použita. Obecně jsou v nejbližším okolí zámku navrženy okrasné kvetoucí keře (ružě, hortenzie, azalky, tavolníky, mochny aj.) a krušpánky, v západní části parku vzrůstné listnaté i jehličnaté druhy stromů (javor, lípa, buk, habr, borovice, modřín) a ve východní části parku dřeviny listnaté - ze stromů především jasan, lípa, habr, javor (včetně několika barevnolistých kultivarů) a vyšší listnaté keře (ptačí zob, svída, brslen, kalina, líska, pustoryl).

Specifikace rostlinného materiálu je uvedena v položkovém rozpočtu - obecně jsou použity alejové listnaté stromy s balem a obvodem kmene 14-16cm, u druhů zavětvených odspodu a u jehličnanů balové rostliny velikosti 200-225cm, 250-300cm, popř. 300-350cm. U keřů byla zvolena velikost 20-40cm (20-30cm) až 40-60cm. Následující tabulka uvádí přehled použitých druhů (latinský a český název).

Listnaté stromy - latinský název	český název
<i>Acer campestre</i>	javor babyka
<i>Acer platanoides</i>	javor mlíč
<i>Acer platanoides</i> 'Royal Red'	javor mlíč (červenolistý kultivar)
<i>Acer platanoides</i> 'Drummondii'	javor mlíč (sv.žlutě panašovaný list)

Florstyl, s r.o.: Revitalizace zámeckého parku v Liblíně - část 1
Sadovnické úpravy, květen 2011, stupeň: projekt

Acer platanoides 'Deborah'	javor mléč (červeně rašící)
Acer pseudoplatanus	javor klen
Acer pseudoplatanus 'Atropurpureum'	javor klen (červenolistý kultivar)
Acer pseudoplatanus 'Leopoldii'	javor klen (nepravidelně panašovaný list)
Betula pendula	bříza bělokorá
Carpinus betulus	habr obecný
Carpinus betulus 'Fastigiata'	habr obecný (sloupovitý)
Fagus sylvatica	buk lesní
Fagus sylvatica 'Zlatia'	buk lesní (zelenožlutý list)
Fagus sylvatica 'Purpurea'	buk lesní (vínový list)
Fraxinus excelsior	jasan ztepilý
Malus 'Street Parade'	okrasná jabloň (bílý květ, drobný červený plod)
Quercus robur	dub letní
Tilia cordata	lípa srdčitá
Tilia platyphyllos 'Rubra'	lípa velkolistá (fialovošedý kmen)

Jehličnaté stromy	
Larix decidua	modřín opadavý
Pinus strobus	borovice vejmutovka
Pinus sylvestris	borovice lesní
Pinus nigra	borovice černá

Listnaté keře	
Azalea (80cm, bílý květ)	azalka
Azalea (80cm, růžový květ)	azalka
Buxus sempervirens	zimostráz, krušpánek
Corylus avellana	líška obecná
Forsythia x intermedia	zlatice prostřední
Hamamelis x intermedia 'Diane'	vilín prostřední
Hydrangea arborescens	hortenzie stromčekovitá
Euonymus europaeus	brslen evropský
Ligustrum vulgare	ptačí zob
Philadelphus coronarius	pustoryl věčítý
Potentilla fruticosa 'Abbotswood'	mochna křovitá (žlutý květ)
Ribes alpinum	meruzalka alpská
Rhododendron (1,5m, bílý květ)	rododendron
Rhododendron (1,5m, růžový květ)	rododendron
Tornado Kordes 1973- červená	červená růže floribunda

Maxi Vita – W. Kordes' Söhne 2001 – Rigo	růžová růže floribunda
Innocencia Kordes 2003 - bílá	bílá růže floribunda
Rosa rugosa	růže svraskalá
Spiraea japonica 'Goldflame'	tavolník japonský (žlutolistý kultivar)
Spiraea japonica 'Little Princess'	tavolník japonský (nízký kultivar)
Swida sanguinea	svída krvavá
Viburnum plicatum 'Mariesii'	kalina japonská
Viburnum opulus	kalina obecná
Taxus baccata	tis prostřední

B.2.4 Zpevněné plochy a mobiliář (neuznatelné náklady)

Ve východní části parku bude vybudována nová cestní síť s mlatovým povrchem, lavičkami, zpevněnou plochou pro ohniště uprostřed travnaté plochy a okolo sochy Sfingy. Na vybraných místech mlatové cesty budou u okrajů instalovány lavičky pro posezení, na zajímavá místa na okrajích porostu je možné umístit jednoduché sedátka z kmenů pokácených stromů.

Vzhledem k předpokládané intenzitě používání nových zpevněných ploch jsou mlatové cesty navrženy jako pochozí, popř. pojízdné lehkou technikou. Lem zpevněných ploch tvoří jednoduché dřevěné latě, které budou zarovnány s terénem. Pro spodní nosnou vrstvu (tl. 15-20cm) bude použito drcené kamenivo hrubší frakce, pro horní mlatovou vrstvu o mocnosti 4-7cm bude použito jemnější drcené kamenivo frakce 0/4. Kamenivo bude při realizaci přiměřeně zvlhčeno a vrstvy několikrát důkladně uhuštěny. Cesta bude mít šířku průměrně 2,5m.

Doporučené typy mobiliáře:

lavička - ocelová kostra, žárově zinkovaná ocel, délka 1,8m, tropické dřevo

odpadkový koš, kruhové ocelové tělo, opláštění z tropického dřeva, bez stříšky, 45l

B.2.5 Výkaz výměr

Současná výměra sadovnický upravených ploch 3,4ha.

Návrh:

Celková výměra sadovnický upravených ploch	3,26	ha
Travinobylinný podrost, luční trávník	0,85	ha
Parkový trávník	2,17	ha
- z toho nově založený	2500	m ²
Keřové výsadby (v rovině i ve svahu)	1790	m ²
Stromy	111	ks

Neuznatelné náklady

Nové zpevněné plochy - mlatový povrch	1440m ²
---------------------------------------	--------------------

B.3 PŘÍPRAVA ÚZEMÍ A TECHNOLOGIE ZAKLÁDÁNÍ VEGETAČNÍCH PRVKŮ

B.3.1 Odstranění stávajících vegetačních prvků

B.3.1.1 Odstranění stromů

- stromy budou pokáceny motorovou pilou, kmeny rozřezány na metrové kusy a místo po těžbě bude zbaveno zbytků rostlinného materiálu. Kmeny budou odvezeny na skládku biologického odpadu, část může být použita v parku jako přírodní sedátka na vybraných místech. V případě zájmu případnou kmeny DSS pro další využití. Drobnější větve budou zeštěpkovány, štěpka odvezena na skládku.
- kácení stromů musí probíhat takovým způsobem, aby nedošlo k ohrožení zdraví lidí a škodám na majetku (bude použito techniky kácení a ořezu ze země nebo stromolezeckou technikou, popř. z plošiny, místo bude v době provádění kácení vždy zřetelně označeno)
- vzhledem k tomu, že jsou téměř všechny stromy v zápoji, je nutné provádět kácení vybraných jedinců s maximální opatrností, aby při něm nedocházelo k poškozování okolních hodnotných dřevin, ve většině případů tedy postupným skácením stromu po částech za využití stromolezecké techniky.
- pařezy po pokácených dřevinách na exponovaných místech budou odfrézovány, jáma po pařezu zasypána zeminou a terén srovnán. V místech, kde nebudou pařezy překážet, budou pouze seříznuty u země a ponechány.

B.3.1.2 Odstranění keřů

- keře budou odstraněny obdobným způsobem jako stromy (viz výše) nebo také za pomoci ručních pilek, pákových nůžek či zahradnických nůžek; vzniklý rostlinný odpad bude zeštěpkován, štěpka odvezena na skládku
- odstraňování keřů musí probíhat takovým způsobem, aby nedošlo k ohrožení zdraví lidí a škodám na majetku
- odstranění pařezů a následná úprava terénu budou obdobné jako u odstranění stromů.

B.3.2 Založení vegetačních prvků

B.3.2.1 Příprava půdy

Ve vybraných částech (plochy určené pro výsadbu keřů a založení nového trávníku) bude provedeno plošné chemické odplevelení totálním herbicidem. Půda se následně obdělá rotavátorem (méně přístupné plochy a okraje budou poryty ručně) a hrabáním, případně vláčením, čímž se definitivně odstraní odumřelé zbytky travního drnu a plevelů. V případě výskytu výraznějších terénních nerovností budou plochy upraveny dosypáním kvalitní ornice. Před samotným vytýčením výsadeb nebo založením trávníku musí být plochy bez stavebních zbytků, kamenů větších než 5cm a jiných nežádoucích příměsí.

B.3.2.2 Výsadba dřevin

Realizace výsadeb musí být v souladu s normou ČSN DIN 18916 „Sadovnictví a krajinářství - Výsadba rostlin“ (839021).

Při výsadbě dřevin se počítá s 50% výměnou půdy. Pro výsadbu budou použity sazenice se zemním balem.

Výsadba stromů

- **vytýčení a příprava místa pro výsadbu stromu** - vyčištění prostoru kolem budoucího stromu (cca 1 m³ dle velikosti dřevin). Prostor pro výsadbu vyčištěný od veškerých zbytků, nežádoucích příměsí a kamenů bude částečně vyplněn substrátem odpovídající kvality a vhodných vlastností a promíchán se stávající zeminou. Před zásypem zeminy bude podloží mechanicky rozpojeno.

- **hloubení jam** - vyhloubení výsadbových jam se odvíjí od velikosti kořenového balu použitých stromů ve výsadbě. Výsadbové jámy musí být dostatečně hluboké, aby při uložení kořenového balu ve výsadbové jámě nebyl kořenový krček stromu příliš utopený a kořenový bal nevyčníval nad povrch půdy. Šířka výsadbových jam se určuje podle šířky kořenového balu - měla by být minimálně 1,5 násobek kořenového balu stromu. Před umístěním stromů do výsadbových jam dojde k narušení stěn, aby nevznikal tzv. „květináčový efekt“. Přebytková hlína, která zůstane po 50% výměně bude částečně použita pro vybudování závlivkové mísy, zbytek bude rozhrnut a rozprostřen v okolí stromu.

- **umístění stromů do výsadbových jam** - a samotná výsadba se děje ručně. Strom se uloží do výsadbové jámy tak, aby kmen stromu byl kolmý k povrchu.

- **ukotvení stromů** - použije se ukotvení 3 kůly (u jehličnanů 2 kůly), které zajistí nejenom větší stabilitu stromu v půdě během prvních let, ale také slouží jako mechanická ochrana kmínku. Tři 3 m vysoké kůly (průměr 10cm) se zatloukají do země po obvodu kořenového balu stromu (kůly však nesmí porušit kořeny či kořenový bal) zhruba 20 cm pod úroveň dna výsadbové jámy a minimálně 10 cm pod nasazení koruny. Vrchy kůlů se spojují pomocí příček, čímž vzniká trojúhelník. Poslední fázi při ukotvování je fixace kmene za pomoci úvazků. Ty jsou umístěny ve vrchní části kmene v místě příček. U jehličnanů se použije kotvení dvěma kůly. Pro ochranu stromu se dále použije juta, kterou se obalí kmen stromu (pás šířky 15cm, na 1stom cca 6,5bm). U jehličnanů a dřevin zavětvených odspodu se kmen neobaluje.

- **zhotovení výsadbových misek**, které zefektivňují závlivku.

- **mulčování** - abychom zabránili rychlému vysychání půdy, rozprostřeme na celou plochu výsadbové mísy 10-20 cm vrstvu mulče (drcená kůra). Omezíme tím ujímání plevelů, vysychání substrátu a podpoříme tvorbu mikroorganismů v půdě. Následuje **závlivka** – 30l vody/strom.

Výsadba keřů

Keřové skupiny budou založeny záhonovou výsadbou do odplevelené ornice. Budou použity kontejnerované sazenice.

- **hloubení jamek** - vyhloubení výsadbových jamek se odvíjí od velikosti kontejneru keřů. Keře by měly být sázeny do jamek o velikosti alespoň 1,5 násobku velikosti kořenového balu. Ve svahu budou keře vysazeny do výsadbové rýhy, která je hloubena ve směru vrstevnic. Má šířku 0,3-0,5m a hloubku dle použitých sazenic (25-50cm). Odstup mezi jednotlivými rýhami bude 1m, rostliny budou sázeny do trojsponu (v řadě ve sponu 1-1,5m, ve vedlejší řadě v totéž sponu, o polovinu délky sponu posunuté na stranu).

- **umístění keřů do výsadbových jamek** - z kořenového balu sazenic se opatrně odejme kontejner a pokud jsou kořeny v balu spirálovitě stočené nebo se zaškrkují, nařízíme je. Tuto aplikaci děláme pro zintenzivnění absorpce vody a rychlejší ukotvení rostlin v půdě.

- **zhotovení výsadbových misek**, které zefektivňují závlivku. - **mulčování** - abychom zabránili rychlému vysychání půdy, rozprostřeme na celou plochu záhonu vrstvu mulče (cca 10 cm mulčovací kůry). Omezíme tím ujímání plevelů, vysychání substrátu a podpoříme tvorbu mikroorganismů v půdě. Ve svahu se rostliny zamulčují v pásech do výsadbových rýh.

- ihned po výsadbě bude provedena **zálivka** cca 10 l vody na keř

B.3.2.3 Výsev trávniku, hydroosev

Výsev nového trávniku bude proveden ruderalizovaných plochách a plochách bez trvalého travního porostu v těch místech, kde se dle projektu počítá s plochami parkového trávniku (většinou podél nově vybudované mlatové cesty).

Výsev se provádí na předem připravené urovnané odplevelené plochy. Množství travního osiva je 25g/m² (tj. 25kg/ha). Po vysetí trávniku bude plocha uvalčována. Termín výsevu je nejvhodnější na jaro a pozdní podzim při teplotách, které neklesnou pod 8°C. Při nedostatku přirozené vláhy je nutno vzcházející a mladý trávník pravidelně kropit (ráno nebo večer). Použita bude parková směs - dle místa založení pak její varianta na slunce nebo do stínu.

Na svahu mezi řádky nově vysazených sazenic keřů bude dočasně založen travní porost hydroosevem. Směs vody, travního osiva a pojiva bude nastříkána na pásy zkulturnovaných ploch ve svahu mezi jednotlivými výsadbami.

Doporučené složení travních směsí:

-jílek vytrvalý 55%, kostřava červená dlouze výběžkatá 10%, kostřava červená krátce výběžkatá 5%, kostřava červená trsnatá 10%, kostřava ovčí 10%, lipnice luční 10% (parková směs na slunce).

-jílek vytrvalý 20%, kostřava červená dlouze výběžkatá 20%, kostřava červená krátce výběžkatá 5%, kostřava červená trsnatá 5%, kostřava ovčí 20%, lipnice luční 10%, lipnice hajní 10%, pohánka hřebenitá 10% (parková směs do polostínu)

- jílek vytrvalý 30%, kostřava červená dlouze výběžkatá 45%, kostřava ovčí 5%, lipnice luční 5%, kostřava rákosovitá 15% (technická směs) nebo

- jílek vytrvalý 30%, kostřava červená dlouze výběžkatá 10%, kostřava červená krátce výběžkatá 15%, lipnice luční 10%, jílek mnohokvětý 10%, kostřava rákosovitá 25% (protierozní směs)

B.4 NÁSLEDNÁ PÉČE O VEGETAČNÍ PRVKY

B.4.1 Následná péče

Následná péče o výsadby je souhrn operací, které mají zajistit bezpečné ujmoutí a zdárný rozvoj nově založených vegetačních prvků. Jedná se především o zálivku dřevin, u stromů pak o výchovný řez, v případě potřeby opravu kotvení, vypleť výsadbové misky a doplnění mulčovací kůry. U keřových skupin zahrnuje následná péče mimo výše uvedené zálivky vypleť (min. 2x za sezonu), výchovný řez (1x ročně) a doplnění mulčovací kůry nebo štěpky (dle potřeby do zapojení výsadeb 1x za 1-2 roky). U trávniku se pak jedná o pravidelnou seč. Níže uvedené podkapitoly uvádějí podrobnější popis zmíněných operací v rámci péče o dřeviny a trávník v následujících letech po založení.

B.4.1.1 Solitérní stromy

Odstranění suchých větví – větve se odstraňují pomocí zahradnických či pákových nůžek nebo pomocí pil. Podle rozsahu uhynutí se může větev odstranit v místě větevního kroužku (místo kde větev vyrůstá z kmene) nebo se odstraní jen uhynulá část podle potřeby. V případě uhynutí větší větve se k odřezání použije pilka a rána se zatře štěpařským voskem (Primax, Tafermit, Kambilan), který má zaručit ochranu stromů proti vnikání bakterií a různých patogenů.

Výchovný řez stromu - tento řez se provádí u mladých stromů v prvních letech po výsadbě. Zpravidla to bývá do 10-15 let od vysazení stromu na trvalé stanoviště. Slouží především pro účel zapěstování charakteristického tvaru koruny stromu. Případně přizpůsobení koruny stromu daným stanovištním podmínkám (dům, vedení VN). Odstraňují se při něm suché či poškozené větve, větve kodominantní a tlakové vidlice, jenž by se pozdějším řezem již odstranit nedaly nebo by tento řez způsobil v pokročilém věku díky své velikosti na stromě nevratné škody v podobě místa vstupu patogenu. Řezem se může také upravit u stromu podchodná či podjezdová výška.

Zdravotní řez – komplexní ošetření, jež ovlivňuje funkčnost stromu především z hlediska vitality, zdravotního stavu a provozní bezpečnosti. Je to nejběžnější typ řezu. Provádí se lezeckou technikou pomocí pil.

Bezpečnostní řez – minimální varianta zdravotního řezu, omezená zejména na zajištění bezpečnosti stromu. Odstraňujeme při něm všechny větve suché, výrazně poškozené a zlomené, či jinak ohrožující bezpečnost osob a majetku. Nejběžnější typ řezu. Provádí se lezeckou technikou pomocí pil.

Odstranění odumřelých, poškozených a neujatých jedinců a jejich náhrada – odumřelé části rostlin jsou sestřiženy, v případě uhynutí jedince je odumřelá sazenice nahrazena (náhrada je provedena bezplatně, je-li dílo ještě v záruční době).

Zálivka dle počasí – zálivka je důležitá především po výsadbě - v době, kdy rostlina zakořeňuje. Dávka vody musí zohlednit aktuální průběh počasí, podmínky stanoviště i typ půdy. Pro zdárné ujmoutí dřevin a jejich následný rozvoj je nezbytné dbát na zálivku minimálně během prvních dvou sezon po výsadbě.

Opravení kotvení, vypletí výsadbové mísy

B.4.1.2 Solitérní keře, skupiny keřů

Odstranění suchých větví – viz předchozí kapitola

Odstranění odumřelých, poškozených a neujatých jedinců a jejich náhrada – viz předchozí kapitola

Udržovací řez popřípadě tvarovací řez - u na jaře kvetoucích druhů zpravidla po odkvětu (*Philadelphus sp.*, *Forsythia sp.*), u později kvetoucích rostlin v předjaří následujícího roku. Rostliny, jako např. *Spirea sp.*, *Salix sp. a pod.* se mohou zastříhávat podle potřeby růstu a účelu. Těmto rostlinám nevadí ani radikálnější řez. Stálezelené rostliny (*Buxus*) je možné v případě potřeby jednou ročně zastříhnout začátkem léta. Živé ploty z habru jednou popř. dvakrát ročně – běžně začátkem léta. V případě bujného růstu je možné výhony ještě jednou sestříhnout koncem léta nebo v předjaří.

Zmlazovací řez dřevin – doporučuje se po konzultaci se zodpovědnou osobou. Je možné jej uplatnit při plošném zmlazení skupiny keřů i jednotlivců – dřeviny se zakrátí až na několik centimetrů nad zemí. Zmlazovací řez je možno provádět na podzim či v zimě (mimo mrazové dny) – *Spiraea*, *Potentilla fruticosa aj.* nebo na jaře (např. *Hypericum calycinum*). Zmlazovací řez se doporučuje pro podpoření bohatějšího kvetení nebo v případě vymrznutí rostliny po tuhé zimě. Keře rodu *Swida* je možné jednou za 1-3 roky zastříhnout, aby se zachovaly mladé barevné výhony. Vybrané druhy (*Philadelphus* a *Viburnum*) nevyžadují radikální zmlazování.

Zálivka dle počasí – viz předchozí kapitola.

Vypleť a doplnění mulče – v případě potřeby je možné v následujících sezonách doplnit vrstvu mulče u rostlin (především v případě, že se porost ještě nezapojoval a na obnažených místech dochází k nadměrnému prorůstání plevelů).

B 4.1.3 Parkový trávník

Jedná se o trávník s nízkým podílem dvouděložných rostlin, který je do určité míry odolný pravidelnému narušování (přecházení, posedávání). Vyžaduje pravidelnou seč s odstraňováním posečené hmoty. Optimální výška seče je 3-6 cm. Četnost sekání závisí na požadavcích na kvalitu trávníku. Aby si trávník zachoval svůj reprezentativní vzhled (svěže zelený a hustý), je třeba jej udržovat v krátkém stříhu. Sekat je možné jednou za dva týdny až 2x za týden.

První sečení parkového trávníku se musí provést při výšce trávníku kolem 8 – 10 cm, přičemž je trávník zkrácen přibližně o jednu třetinu délky stébel, tedy na cca 5- 6 cm.

Postupným sečením v pravidelných rytmech se přibližujeme na danou výšku trávníku, v sezóně zpravidla až 1x za 14 dní. Sečení je nutné přizpůsobit přírůstku a to tak, že bychom měli při každém sekání snižovat výšku trávníku o maximálně 1/3 výšky. Díky pravidelnému sečení trávního porostu časem dojde k likvidaci některých travních plevelů.

Odplevelení selektivním herbicidem – v případě potřeby je možné použít chemický přípravek pro odstranění dvouděložných rostlin v trávníku.

Travní porost na svahu mezi výsadbami bude udržován pravidelnou sečí (4-6x rok) až do zapojení výsadeb keřů.

B 4.1.4 Luční trávník, bylinné podrosty ve skupinách dřevin

Jedná se o porost s vyšším podílem dvouděložných bylin, který není příliš odolný sešlapu. Je atraktivní svou variabilitou květů, které nakvétají v průběhu sezóny. Luční trávník vyžaduje obecně jednu až dvě seče ročně. Pokosená tráva se odstraní. Extenzivní údržba podpoří rozvoj přirozených bylinných společenstev. V podrostu stromů se předpokládá vyšší výskyt bylinných společenstev, především na jaře kvetoucích bylin.

Se zapěstováním travinobylinného podrostu se počítá také ve východní části parku, kde bude odstraněn stávající porost náletů a nárostů. Po jeho odstranění a výsadbě nových dřevin bude plocha z větší části ponechána přirozené sukcesi pro uchycení travinobylinného společenstva. V rámci následné péče je třeba tuto plochu pravidelně kosit - v prvních dvou letech častěji (cca 4-6x ročně), v následujících letech pouze příležitostně - max. 1-2ročně.

B.5 – FOTODOKUMENTACE SOUČASNÉHO STAVU

Pohled ze zámku na východní část parku s centrální loukou (vlevo), západní část parku s doprovodnými budovami (vpravo)

Nahoře: Statná vícekmenná lípa u kapličky v severní zdi areálu (vlevo), nádvoří na východní straně zámku využívané jako provozní odkládiště materiálů (vpravo)

Dole: letecký snímek na západní zámecké nádvoří s reprezentativním parterem (vlevo), spojovací můstek mezi kostelem sv. Jana Nepomuckého a zámkem, vstupní partie areálu (vpravo)

Vlevo nahoře - pohled do lipového porostu ve východní části parku, vpravo - skládky biologického odpadu mezi stromy v zadní části parku, vlevo dole - plastika Sfinxy s posezením

C. Přílohy

C.1 – INVENTARIZACE STÁVAJÍCÍCH DŘEVIN

Tabulka v příloze č. 1 obsahuje údaje z inventarizace, která byla provedena v řešeném území na jaře 2011. Pro evidenci a hodnocení vegetačních prvků byly použity následující charakteristiky:

Pořadové číslo (p.č.) – je číselné označení vegetačního prvku, které se vyskytuje v inventarizační tabulce i v mapovém podkladu

Typ – určuje typ vegetačního prvku – (S) strom, (K) keř, (SK) skupina keřů, (N) nálet, nárost

Název – latinský i český název dřeviny

d kmene v cm – průměr kmene měřený ve výšce 1,3 m nad zemí

Zdravotní stav (ZS) – vyjadřuje celkovou kondici dřeviny. Keře nejsou v této kategorii hodnoceny. Stromům byla přiřazena hodnota ze třibodové stupnice:

- 1 – zdravý, vitální jedinec, bez výrazných zdravotních omezení a dlouhodobou perspektivou
 - 2 – zdravý jedinec s menšími zdravotními omezení, která však výrazně nesnižují jeho životaschopnost (drobnější oděrky, menší podíl suchých větví, aj.)
 - 3 – jedinec s výrazně zhoršeným zdravotním stavem, s předpokladem krátkodobé existence, výrazné poškození (dutiny, napadení houbovými chorobami, výrazně prosychající větve, poškození kmene aj.)
- Sadovnická hodnota (SH) – jedná se o klasifikační kategorii, která vyjadřuje celkovou hodnotu dřeviny, pro hodnocení stromů je použita pětibodová stupnice:
- 1 – velmi hodnotný strom, typický vzhled, má charakteristické znaky příslušného taxonu, pěstebně a kompozičně plnohodnotný
 - 2 – nadprůměrně hodnotný strom, plně odpovídající pěstebním a kompozičním potřebám
 - 3 – průměrně hodnotný strom s předpoklady dlouhodobé existence, případně se sníženou vitalitou a zdravotním stavem, pěstebně a kompozičně použitelný
 - 4 – podprůměrně hodnotný strom, s předpokladem krátkodobé existence, pěstebně a kompozičně neperspektivní jedinec
 - 5 – velmi málo hodnotný strom, jedinci odumírající nebo odumřelí

Keře a keřové skupiny byly hodnoceny podle třístupňové stupnice:

- 1 – hodnotný keř či skupina keřů, typický vzhled, má charakteristické znaky příslušného taxonu, pěstebně a kompozičně plnohodnotný
- 2 – průměrně hodnotný keř či skupina keřů v dobrém zdravotním i pěstebním stavu
- 3 – podprůměrně hodnotný keř či skupina keřů, pěstebně a kompozičně neperspektivní jedinec

Poznámka – v poznámce jsou informace o případném zhoršeném zdravotním stavu jedince, jeho umístění, výjimečnosti a další dodatky, které jsou pro charakteristiku stromu důležité. Jedná se například o netypický způsob větvení koruny, náklon stromu, druh a sílu výmladků, tvarovou deformaci, vzájemné ovlivňování dřevin mezi sebou, provedené ošetření dřevin aj.

Doporučená opatření - u vybraných jedinců jsou navrženy příslušná pěstební opatření:

ZŘ - zdravotní řez - jde o v současné době nejvíce používaný druh řezu stromů sloužící k udržení přiměřeného zdravotního stavu stromu a zajištění jeho provozní bezpečnosti. Tento řez stromů se opakuje většinou po 3 -5 letech v závislosti na zdravotním stavu stromu. Zdravotním řezem stromů se odstraňují především větve suché, mechanicky poškozené, zlomené, napadené houbovými chorobami či škůdci, navzájem se křížící, nevhodně postavené, pahýly. V menší míře je někdy možné provést

i redukční řez tlakových vidlic. Zdravotní řez stromů se provádí především v době vegetace, kdy na něj dřeviny mohou nejlépe reagovat.

BŘ - bezpečnostní řez - jedná se o minimalizaci zdravotního řezu s přihlédnutím k zajištění provozní bezpečnosti. Řezem se odstraňují především větve suché, mechanicky poškozené či zlomené.

RŘ - redukční řez - je řezem zaměřeným na celkovou či jednostrannou redukci koruny stromu. Především jde o stromy poblíž domů, elektrického vedení či stromy nakloněné nebo s výrazně asymetrickou korunou. Správně provedený může v některých případech sloužit ke stabilizaci stromu. Jedná se ovšem o druh řezu, jenž strom obvykle poměrně hodně poškozuje, a měl by se proto provádět postupně a v co nejmenší míře. Redukční řez stromů je vhodné vzhledem k množství a velikosti řezaných větví provádět stejně jako zdravotní řez především v době vegetace, tj. zhruba od května do září.

VŘ - výchovný řez - tento řez se provádí u mladý stromů v prvních letech po výsadbě. Zpravidla to bývá do 10-15 let od vysazení stromu na trvalé stanoviště. Slouží především pro účel zapěstování charakteristického tvaru koruny stromu. Případně přizpůsobení koruny stromu daným stanovištním podmínkám (dům, vedení VN). Odstraňují se při něm suché či poškozené větve, větve kodominantní a tlakové vidlice, jenž by se pozdějším řezem již odstranit nedaly nebo by tento řez způsobil v pokročilém věku díky své velikosti na stromě nevratné škody v podobě místa vstupu patogenu. Řezem se může také upravit u stromu podchodová či podjezdová výška.

ODS - odstranit

C.2 – SEZNAM DŘEVIN KE KÁCENÍ - 1.ETAPA

Obsahuje seznam dřevin navržených ke kácení s jejich inventarizačními údaji a uvedením důvodu odstranění v rámci první etapy.

Důvody kácení

K - kompoziční - jedinec nevhodný z hlediska svého umístění či druhu, nezapadající do celkové stávající či uvažované kompozice

P - provozní - jedinec nevhodně umístěný z provozního hlediska - zasahující do prvků technického vybavení, prorůstající do zpevněných ploch, v těsné blízkosti budov či zasahující do komunikací, ohrožující provoz nebo bezpečnost osob pohybujících se v jejich blízkosti

Z - zdravotní jedinec se zhoršeným zdravotním stavem, s předpokladem krátkodobé existence

PĚ - pěstební jedinec rostoucí v podmínkách, které mu neumožňují dostatečný rozvoj, s potlačenými typickými prvky charakteristickými pro daný druh, s výraznými růstovými vadami, jedinec v kolizi s okolními dřevinami

C.3 – SEZNAM DŘEVIN KE KÁCENÍ - 2.ETAPA

Obsahuje seznam dřevin navržených ke kácení s jejich inventarizačními údaji a uvedením důvodu odstranění v rámci druhé etapy plánované výhledově za 10-15let.

Důvody kácení

K - kompoziční - jedinec nevhodný z hlediska svého umístění či druhu, nezapadající do celkové stávající či uvažované kompozice

P - provozní - jedinec nevhodně umístěný z provozního hlediska - zasahující do prvků technického vybavení, prorůstající do zpevněných ploch, v těsné blízkosti budov či zasahující do komunikací, ohrožující provoz nebo bezpečnost osob pohybujících se v jejich blízkosti

Z - zdravotní - jedinec se zhoršeným zdravotním stavem, s předpokladem krátkodobé existence

PĚ - pěstební - jedinec rostoucí v podmínkách, které mu neumožňují dostatečný rozvoj, s potlačenými typickými prvky charakteristickými pro daný druh, s výraznými růstovými vadami, jedinec v kolizi s okolními dřevinami